

Sygn. akt III Ca 59/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mirella Szpyrka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 lutego 2015 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej w W.

przeciwko W. D.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 15 października 2014 r., sygn. akt I C 662/14

oddala apelację.

SSO Mirella Szpyrka

Sygn.akt IIICa 59/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy oddalił powództwo (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej w W. wniesione przeciwko W. D. o zapłatę kwoty 835 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 700 zł od dnia 25 lutego 2013r., dochodzonej tytułem nabytej przez powoda w ramach cesji wierzytelności, wynikającej z umowy pożyczki. Złożony przez powódkę niepoświadczony za zgodność z oryginałem wydruk ramowej umowy pożyczki, niezawierający podpisów pożyczkodawcy i pożyczkobiorcy oraz niepoświadczony za zgodność z oryginałem kopie przelewów bankowych nie zostały uznane przez Sąd za dokumenty potwierdzające zawarcie przez pozwaną umowy zgodnej z twierdzeniami powódki. Niewykazanie przez powódkę swoich twierdzeń skutkowało zatem oddaleniem powództwa na podstawie art.353§ 1kc i art.6 kc w zw. z art.232 kpc.

Powódka zaskarżyła wyrok w całości. Zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy tj. art.233 kpc § 1 kpc poprzez dokonanie dowolnej i nielogicznej, a nie swobodnej oceny dowodów przedłożonych w sprawie, której skutkiem był brak przyznania wiary dokumentom wskazanym przez powódkę, z których wynikała podstawa jej roszczenia, podczas gdy logiczna i spójna ocena przedmiotowych dowodów pozwoliłaby uznać roszczenia powódki za zasadne, art.217 § 1 kpc poprzez brak jakiegokolwiek odniesienia się do dowodu z umowy pozwanej z (...) sp. z o.o., z której wynikała wysokość roszczenia powódki oraz fakt zaakceptowania warunków umowy przez pozwaną podczas gdy Sąd nie oddalił wniosku dowodowego w tym zakresie oraz art.328 § 2 kpc poprzez brak wskazania przez Sąd dowodów na których oparł swoje orzeczenie oraz przyczyn dla których odmówił innym dowodom wiarygodności, a także podstaw prawnych swojego rozstrzygnięcia. Nadto skarżąca zarzuciła naruszenie prawa materialnego tj.art.60 kc poprzez jego niezastosowanie i uznanie, iż zawarcie przez pozwaną umowy pożyczki w formie elektronicznej (przelew kwoty 0,01 PLN na rachunek (...) sp. z o.o. potwierdzający wolę zawarcia umowy

oraz przelew przez powódkę kwoty 700 zł tytułem pożyczki i wydruk umowy pożyczki) nie stanowią dowodu zawarcia umowy pożyczki, podczas gdy naruszony przepis stanowi, iż wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde jej zachowanie, art.6 kc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że powódka nie wykazała, że przysługuje jej roszczenie zwrotu pożyczki w dochodzonej wysokości, podczas gdy powódka przedstawiła na tę okoliczność wszystkie dowody w postaci dokumentów z których wynika dochodzona wiarygodność i art.7 ust.1 i 3 ustawy Prawo Bankowe poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że przedstawione przez powódkę wyciągi z rachunku bankowego (...) sp. z o.o. nie mają mocy dowodowej, gdyż nie są poświadczone za zgodność z oryginałem, podczas gdy zgodnie z treścią zaskarżonego artykułu oświadczenia woli związane z dokonywaniem czynności bankowej mogą być sporządzane w formie elektronicznej, nawet jeżeli dla danej czynności wymagana jest forma pisemna.

W związku z powyższymi zarzutami powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa ewentualnie uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja powódki nie jest zasadna.

Poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne są prawidłowe i trafnie przyjęte zostały za podstawę rozstrzygnięcia. Wbrew zarzutom skarżącej nie doszło do naruszenia prawa procesowego i materialnego w zarzucanym zakresie.

Oceniając w pierwszej kolejności zarzut naruszenia art.328 § 2 kpc przede wszystkim stwierdzić należy, iż nie może on utrzymać się w konfrontacji z treścią uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Sporządzone w sprawie uzasadnienie zawiera wszystkie wymagane elementy i umożliwia dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził Sąd Rejonowy do wydania zaskarżonego orzeczenia. Zresztą tak sporządzone uzasadnienie nie stanowiło także przeszkody w sformułowaniu zarzutów apelacyjnych przez skarżącą. Obraza art. 328 § 2 kpc może być skutecznym zarzutem apelacji tylko wtedy, gdy uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie posiada wszystkich koniecznych elementów, bądź zawiera braki w zakresie poczynionych ustaleń faktycznych i oceny prawnej tak znaczne, że sfera motywacyjna orzeczenia pozostaje nieujawniona bądź ujawniona w sposób uniemożliwiający poddanie jej ocenie instancyjnej. Takimi brakami sporządzone w sprawie uzasadnienie wyroku nie jest dotknięte, a podnoszony przez skarżącą naruszenia art.328 § 2 kpc w istocie zmierza do kwestionowania ustaleń faktycznych przyjętych przez Sąd Rejonowy za podstawę rozstrzygnięcia.

Zarzutu tego – wywodzonego z naruszenia art.233§1, 217 §1 w zw. z art.227 kpc - również sąd odwoławczy nie podziela. Wbrew przekonaniu skarżącej nie zachodzi sprzeczność pomiędzy uznaniem przez Sąd Rejonowy przedstawionych przez powódkę dokumentów w postaci ramowej umowy pożyczki i przelewów bankowych za pozbawione mocy dowodowej a stwierdzeniem, iż umowa pożyczki nie została przez powódkę przedstawiona. Złożone kserokopie nie potwierdzone jako zgodne z oryginałami, a w przypadku ramowej umowy pożyczki – stanowiące nadto wyłącznie kserokopie niewypełnionego i niepodpisanego przez strony druku umowy nie stanowiły dowodu zawarcia umowy pożyczki. Moc dowodową posiadają dokumenty urzędowe i prywatne spełniające wymogi określone w art.244 i 245 kpc. Nie stanowią natomiast dokumentu w rozumieniu art. 245kpc dokumenty niepodpisane i nie są również dokumentami kserokopie niepoświadczone podpisem strony.

Nie budzi wątpliwości, iż dowód z tych dokumentów został przez Sąd Rejonowy oddalony skoro treść tych dokumentów nie stanowiła podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia. Dokonana w tej drodze selekcja dowodów przez Sąd Rejonowy nie narusza granic zakreślonych art.233 § kpc.

Nie znalazł także sąd odwoławczy podstaw do uwzględnienia podniesionego przez skarżącą zarzutu naruszenia prawa materialnego. Niezależnie od formy w jakiej dochodzi do zawarcia umowy, dla skutecznego dochodzenia roszczenia z niej wywodzonego konieczne jest wykazanie samego faktu zawarcia umowy. Skarżąca faktu tego upatruje w wypełnieniu przez pozwaną „ stosownego formularza i dokonaniu przelewu kwoty 0,01 zł na wskazany przez (...)

sp. z o.o rachunek bankowy”. Jednak w aktach sprawy brak jakiegokolwiek formularza wypełnionego przez pozwaną i sygnowanego jej podpisem, a znajdująca się w aktach kserokopia przez nikogo niepodpisanego i niewierzytelnionego druku „Twoje warunki umowy pożyczki w V.pl.” przypisuje pozwanej pożyczkę o numerze nie odpowiadającym numerowi ujawnionemu w treści przelewu bankowego na 0,01 PLN, któremu z kolei skarżący nadaje przymiot dowodu akceptacji warunków umowy przez pozwaną.

Mając powyższe na uwadze na zasadzie art.385 kpc apelację powódki oddalono jako bezzasadną.

SSO Mirella Szpyrka